

Biskoppen i Ribe, og i Slutningen af Maj sendte han det herind til Kultusministeriet. I Mellemtiden havde Manden søgt om gratis Vielsesbrev, og Justitsministeriet havde anmodet om Erklæring fra Kultusministeriet i denne Sag. Men heller ikke i Ansøgningen om gratis Vielsesbrev havde Manden anført noget om, at han havde besvangret vedkommende Enke, inden det tidligere Ægteskab var løst. Under 11. Juni skrev Kultusministeriet til Justitsministeriet med et Referat af hele Sagen, saaledes som den var kommen ind gennem Biskoppen, og siden har Kultusministeriet ikke haft noget med Ansøgningen og Manden at gøre. Justitsministeriet har saa hørt Amtmanden i Thisted Amt, og der er optaget Politiforhør om Sagen, hvorved det oplystes, at Manden i September Maa-ned havde besvangret Enken og ikke søgt Dispensation for at kunne indgaa Ægteskab. Om denne Sag har Justitsministeriet siden givet os Oplysning, idet der under 18. August er kommet en Skrivelse fra Justitsministeriet til Kultusministeriet om, hvorledes Sagen stod. I denne Skrivelse oplystes det, at Manden ganske vist havde faaet Vielsesbrev, og Politiforhør var tilgaaet, som jeg allerede har nævnt. Endvidere tilføjede Justitsministeriet, at der formentlig ikke burde foretages videre mod de to, der havde afgivet Vandelattest, da man efter Omstændighederne turde antage, at de havde været i god Tro, da de udstedte Attesten, og endelig skrev Justitsministeriet, at det er enigt i, at Sognepræsten i Harbøre efter det oplyste har været berettiget til at nægte at foretage Lysning for ovennævnte Personer, forinden det godtgjordes, at de havde erhvervet den fornødne Dispensation fra forannævnte Bestemmelse i Christian den V's danske Lov. Saaledes er Forholdet, og derom er der under 12. September sket Meddelelse til Biskoppen i Ribe, og siden har jeg ikke hørt noget om Sagen. Men det ærede Medlem vil forstaa, at Fejlen ved denne Sag er, at vedkommende Mand ikke har haft sine Papirer i Orden. Det er ikke som med Mureren herinde; han havde sine Papirer i Orden. Der kunde derfor ikke gives noget Paalæg til Sognepræsten i Harbøre; han har der været i sin gode Ret.

I øvrigt vilde det være mig en Glæde, om dette høje Ting ligesom tidligere vilde slutte sig til et Forslag, naar det kommer frem, om Indførelse af almindeligt borgerligt Ægteskab. Jeg tror, at det vilde være heldigt for alle Parter, baade for Kirken

og dem, der staa uden for den. Jeg tror, at det vil være den retfærdigste og heldigste Ordning for alle Parter, og jeg skal gøre mit til, at denne Sag, som Folketinget en Gang paa min Foranledning har kendtes ved, kan komme til at foreligge igen, og jeg har den Glæde, at Justitsministeren har sluttet sig dertil og vil være med til at udarbejde et Forslag derom, som senere kan komme til at foreligge for det høje Ting.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Blandt de Spørgsmaal, som under de foregaaende Dages Behandling her i Tinget ere dragne frem, og som berøre Landbruget og dermed ogsaa Landbrugsministeriet, er der en Sag, hvormed flere ærede Medlemmer have beskæftiget sig ret udførligt, nemlig Spørgsmaalet om, hvad der bør gøres for at fremme Planteavl her i Landet. Baade det ærede Medlem for Slagelse (Bing) og det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4. Valgkreds (P. T. Nielsen), omtalte jo dette Spørgsmaal ret udførligt, og jeg tror, at den Betragtning, som disse Medlemmer gjorde gældende, er fuldstændig rigtig. Jeg tror, det maa erkendes, at vi med Hensyn til Planteavl her i Landet staa ikke ganske lidt tilbage. Det kan jo ikke nægtes, at i en længere Aarrække har Landboernes Opmærksomhed særlig været henvendt og fæstnet paa Fremme af Husdyravlen, og hvad dermed staaar i Forbindelse. Det er jo en Kendsgerning, at naar der er blevet afholdt Dyrskue omkring i Landet, ere Landboerne der mødt op i stort Antal, for at gøre sig bekendt med de Fremskridt, der ere skete paa Husdyrbrugets Omraade, men samtidig med at Landboerne have fæstnet deres Opmærksomhed paa dette, have de i en meget ringe Grad fæstnet deres Opmærksomhed paa de Fremskridt og Forsøg, der ere gjorte paa vore Plante-forsøgsstationer. Jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at det kun er meget faa Landmænd, der rigtigt for Alvor have søgt at gøre sig bekendte med de Resultater, vore Forsøgsstationer ere komne til, og som have overordentlig stor Betydning for Fremme af Planteavl her i Landet. Jeg tror derfor, det maa betragtes som et glædeligt Fremskridt, at Spørgsmaalet om en Forbedring af Planteavl nu synes at trænge sig frem til at vinde større og større Opmærksomhed, og navnlig til at blive Genstand for en udførlig Omtale og Drøftelse paa vore Landbrugsdelegeretmøder. Men samtidig dermed tror jeg ogsaa, at